

[Rs. Nielsen.]

Dyr, inden de egentlige Dommere træder i Virksomhed, og senere drager de saa en Sammenligning mellem deres Bedømmelse og de egentlige Dommeres. Jeg føler mig overbevist om, at alene derigennem har Dyrskuerne deres store Betydning.

Endnu en Gang vil jeg derfor anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for det af Flertalspartierne stillede Ændringsforslag.

S. Rasmussen: Jeg kan deltage i den fra flere Sider udtalte Beklagelse over, at vi ikke her i Landstinget har kunnet enes om en fælles Indstilling. Jeg maa dog tro, at den højtærede Landbrugsminister har som Opgave at hjælpe Landbruget, ikke blot en enkelt Side, men det samlede Landbrug, og jeg beklager, at en Landbrugsminister i dette Land ikke har vist saa stor Forhandlingsvillighed, at vi har kunnet enes om den Bevilling, vi har haft før, saa meget mere som det kun er faa Tusind Kroner, der er os imellem. Jeg forstaaer saa godt den højtærede Landbrugsministers Betragtning, at det her drejer sig om et Besparelsesforslag, og hvis vort Ændringsforslag bliver vedtaget, bliver der ikke nogen Besparelse, men tværtimod en Forhøjelse paa 10 000 Kr. Men jeg forstaaer ikke, at Regeringspartierne og den højtærede Landbrugsminister kan synes, det er saa mærkeligt i disse Tider, hvor Landbruget har været og endnu er vanskeligt stillet, at man fra Landbrugets Side gerne vil opretholde de Bevillinger, det har haft i en lang Aarrække, og som den højtærede Landbrugsminister jo heller ikke kan sige er betydningsløse — jeg tænker paa Dyrskuer og Fællesskuer, hvorom Striden jo her staaer. At disse Dyrskuer ikke længer skulde have nogen Betydning for Landbruget, det er *det*, vi ikke forstaaer.

Det ærede 6te Medlem for 4de Kreds (P. C. Petersen) sagde Gang paa Gang: Vi forstaaer ikke dette. Nej, men vi paa den anden Side kan heller ikke forstaa, at man fra Regeringspartiernes Side hverken kan eller vil indrømme Betydningen af den Praksis, som i mange Aar har vist sin Nytte, idet ingen tør benægte Dyrskuernes store Betydning for Husdyrbrugets Udvikling her i Landet, ikke alene for Gaardejere og Godsejere, men saa sandt ogsaa for Husmændene, thi jeg tror ikke, man kan sige, at Dyrskuerne kun har haft Betydning for de store Jordbrugere. Paa mit Partis Vegne maa jeg meget indtrængende bede ærede Medlemmer om at stemme for det

Ændringsforslag, som Flertallet har stillet. Hvis det vedtages, ydes der Landbruget en Hjælp, som det har haft i en Aarrække, og som Landbruget ikke kan forstaa, vi ikke vil give det i Fremtiden.

P. C. Petersen: Jeg har et Par Bemærkninger til det ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Rs. Nielsen), som spurgte, om Dyrskuerne ikke var nyttige. Jo, jeg mener, de er nyttige, og det tror jeg ogsaa, Landbefolkningen i det store og hele mener, men at de skulde gøre den store Nytte inden for det større Landbrug, som de i sin Tid har gjort, tvivler jeg meget om. Endvidere sagde det ærede Medlem, at Fællesarbejdet ved Dyrskuerne inden for Landbo- og Husmandsforeninger var ganske udmærket. Her taler det ærede Medlem mod bedre Vidende; i alt Fald er det kun rigtigt, for saa vidt som der enkelte Steder her i Landet er et vist Samarbejde ved Dyrskuerne mellem det store og det lille Landbrug. Og dog er det mit Indtryk, at det i høj Grad er Storebror, der bestemmer, hvordan Vilkaarene skal være ved disse Dyrskuer.

Naar Landboforeningsformænd og Venstres Rigsdagsmænd taler højt om det Samarbejde, der foregaar mellem Husmands- og Landboforeninger, saa faar man det Indtryk, at det er noget, der har en meget stor Værdi. Men det er det slet ikke. Der er i Virkeligheden ikke over 1 pCt. af de organiserede Husmænd, som deltager i Dyrskuerne, altsaa i det Samarbejde, her er Tale om. Man vil da forstaa Rækkevidden af den Ros, der undertiden tilflyder Husmændene fra Dyrskueformænd og andre. Større Værdi har det ikke.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) beklagede, at Regeringspartierne ikke vilde gaa ind under Diktatet, som det var stillet os i Udvalget. Jeg kan jo paa den anden Side beklage, at han for sit og sit Partis Vedkommende ikke kunde forstaa, at vi gerne vilde række os saa langt økonomisk, som det var muligt, og som den højtærede Minister vilde strække sig. Der var intet andet Grundlag at forhandle paa end at faa Lov til at bruge de Penge, som der i Henhold til Loven af 1927 er stillet til Raadighed, og saa faa dem benyttet paa en fornuftig Maade. Andet var der ikke.

Formanden: Det ærede Medlem udtalte om et andet Medlem af Tinget, at han talte „imod bedre Vidende“. Det bør man ikke tillægge et andet Medlem, og en Udtalelse som denne kan ikke passere.